

оценка от страна на читателите – колеги, учители, студенти. Кючуков предстоея модел на научноизследователска работа, достоен за уважение. Там трудно се откриват самоуспехи, умозрителни заключения и обобщения. Всички методически идеи са подплатени с емпиричен материал, резултат от проведени сериозни изследвания. Да, Христо е и коректен, и обективен като колега, всеотдаен към приятелите. И винаги жаден за знания, непрекъснато търсещ нови хоризонти в науката, неуморен в защитата на човешката кауза!“.

„Доцент Кючуков е човек с мисия, борбен, достоен за уважение, всеотдаен учен и педагог – пише Румяна Ангелова. – Човек с широко сърце, изследовател и автор на голям брой учебници, помогала, монографии, научни публикации, толкова полезни и за студентите, и за колегите – не само в България, а и за специалисти от чужбина. Щастлива съм, че имах възможност да се уча от него, да работим заедно, горда съм, че ме избра за своя асистентка. За мен, обикновеното ромско момиче, току-що завършило педагогика, беше изключителен шанс. За това и с всичките си усилия, с цялото си сърце му помогах, когато реши да създаде нова специалност в Търновския университет. Свидетелка съм какви усилия му костваше това, колко желание, страсть и упоритост вложи, за да осъществи тази своя мечта. Не е случайно, че студентите бяха толкова привързани към него – той беше за тях като роден баща и така го наричаха те на ромски, когато се обръщаха към него: „даде“ или „баба“. И до днес сме запомнили одухотворените му лекции, но и празниците ни – с танци, с песни, вечерите на ромската поезия, студентските експедиции в Котел, Сливен, Лом, научните конференции с най-известни учени от цял свят. Сега отново искам да повторя моята благодарност – за това, че той ми посочи пътя към достойната учителска професия, че ми вдъхна кураж и увереност, надявам се, че не съм му поднесла разочарования в тези години, в които работих като негова асистентка – това беше чест за мен. Благодаря за подадената ръка и ще помня думите му: „Да си добър е малко, да правиш добро, това е най-важното в живота!“.

– Пред мен си писмото на доцент д-р Таня Борисова от Тракийския университет в Стара Загора. Тя открява стратегически цели и задачи, които ти упорито и успешно преследваш – на първо място стремежа към модернизация на българско-